

عبور از گردنه غنی سازی اورانیوم

"ما به فضل الهی، چندی پیش دنده عقب و ترمز قطار هسته‌ای را کنندیم و دور انناختیم و به آن‌ها (غربی‌ها) نیز اعلام کردیم قطار ملت ایران در این مسیر ترمز و دنده عقب ندارد. کسانی که به صورت مستمر اخبار مرتبط با پرونده فعالیت‌های هسته‌ای صلح‌آمیز ایران را پیگیری می‌کنند، هرگز این اظهارات فراموش نشدنی محمود احمدی‌نژاد، رئیس جمهوری ایران را در همایش سراسری روحانیون و مسئولین سازمان عقیدتی - سیاسی ناجا، قبل از آغاز سال ۱۳۸۶ فراموش نمی‌کنند. این اظهارات از آن جایی حایز توجه است که وی در بیستم فروردین سال جدید نیز با اعلام خبر خوش هسته‌ای گفت: "سال گذشته در فروردین ماه و در کنار آستان قدس رضوی، دستاورد دانشمندان جوان کشورمان در دستیابی به

فن‌آوری چرخه سوخت هسته‌ای را به اطلاع ملت ایران رساندم و امروز در سالگرد این رویداد مبارک اعلام می‌کنم که از امروز کشور عزیز ایران در زمره کشورهای تولیدکننده سوخت هسته‌ای قرار می‌گیرد.

واکنش‌های جهانی: اگر دروغ است چرا حساسیت نشان می‌دهید؟

هر چند که احمدی‌نژاد در جریان سخنرانی خود در بیست فروردین ماه تأکید کرد که تولید سوخت هسته‌ای در ایران تمدن ساز، در خدمت توسعه، رفاه ملت ایران و سایر ملت‌ها و نیز گسترش صلح خواهد بود، ولی تعدادی از شخصیت‌های بین‌المللی و نمایندگان سیاسی متعددی از دولت‌های غربی با شک و تردید به این مسأله تکیه کردند. در همین خصوص محمد البرادعی، مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای ادعا کرد "مقیاس اورانیوم تولیدی ایران را می‌توان به شکل‌های مختلف تعریف کرد، ولی به نظر ما ایران هنوز هم در مراحل اولیه غنی‌سازی اورانیوم قرار دارد". البرادعی همچنین با اشاره به این که موضوع اصلی مقیاس تولید اورانیوم از سوی ایران نیست بلکه هدف نهایی برنامه هسته‌ای این کشور است اظهار داشت: "از آن جا که اورانیوم در ایران

تحت نظارت آژانس غنی می‌شود، این کشور نمی‌تواند اورانیوم را تا حدی غنی کند که مایه نگرانی درباره استفاده تسلیحاتی از آن شود.

اظهارات البرادعی در شرایطی صورت گرفت که سفرای دایم آمریکا و انگلیس در سازمان ملل اعلام کردند که شورای امنیت به اعلامیه‌های تهران در مورد آغاز غنی‌سازی صنعتی اورانیوم و صرف نظر کردن از اجرای قطعنامه ۱۷۴۷ شورای امنیت تا پایان مهلت ۶۰ روزه‌ی آن هیچ واکنشی را نشان نخواهد داد. هر چند که نمایندگان انگلیس و آمریکا در این میان ترجیح دادند که از اظهار نظر زودهنگام در خصوص تأیید یا تکذیب خبر خوش ایران خودداری کنند ولی استرالیا موضع متفاوتی را علیه ایران اتخاذ کرد. در همین خصوص "جان هاوارد" نخست‌وزیر استرالیا در سخنانی تند و غیر دیپلماتیک ادعا کرد: "بی‌پروایی ایران در برنامه هسته‌ای، خود دلیلی برای جنگ کشورهای غربی علیه بنیادگرایان افراطی در خاورمیانه است. آیا می‌توانید تصور کنید اگر نیروهای ائتلاف در عراق شکست بخورند، ایران چقدر گستاخ می‌شود؟ آیا کسی واقعا می‌تواند تصور کند که اگر ائتلاف در عراق شکست بخورد، چیزی جز نفوذ گسترده ایران در عراق به وجود نمی‌آید؟"

سخنان تند و غیردیپلماتیک هاوارد در حالی

تحول شده زیرا آنها به خوبی آگاه هستند که رسیدن ایران به این مرحله قدرت چانه‌زنی تهران در مذاکرات هسته‌ای را به شدت افزایش خواهد داد. هر چند که اظهارات نمایندگان گروه ۵+۱ همچنان حاکی از آن است که آنها هنوز به اظهارات سران ایران مبنی بر عبور قطار هسته‌ای ایران از گردنه غنی‌سازی با دیپه‌ی تردید می‌نگرند، ولی بررسی نکاتی در خصوص واکنش غرب و شورای امنیت سازمان ملل به این مساله حایز اهمیت است.

تحریم نتیجه عکس دارد
همزمان با آغاز تعطیلات نوروزی در کشور و در حالی که مردم در حال گذراندن تعطیلات نوروزی بودند، خبرگزاری‌های خارجی در گزارش‌های خود به این موضوع اشاره می‌کردند که به علت خودداری ایران از پذیرش درخواست‌های بین‌المللی برای تعلیق غنی‌سازی اورانیوم، متن قطعنامه ضد ایرانی ۱۷۳۷ در وضعیت آبی قرار گرفته و احتمال تصویب قطعنامه دیگری علیه فعالیت‌های هسته‌ای افزایش یافته است. این قطعنامه که پس از روزها تلاش پشت درهای بسته از سوی پنج عضو دائم شورای امنیت به علاوه آلمان و با حضور دیگر اعضای شورای امنیت با اجماع به تصویب رسیده، تحریم‌های اعمال شده علیه ایران در قطعنامه ۱۷۳۷ را افزایش می‌دهد.

عبور از گردنه صنعتی غنی‌سازی اورانیوم
اعلام خبر ورود ایران به زمره کشورهای تولیدکننده سوخت هسته‌ای، بحران ملوان‌ها و تصویب قطعنامه ۱۷۳۷ شورای امنیت سازمان ملل متحد علیه فعالیت‌های صلح‌آمیز هسته‌ای از مهمترین حوادث آغازین سال ۸۶ هستند که هر یک به نوبه‌ی خود به شدت رسانه‌های خبری داخلی و بین‌المللی و همچنین نگاه کارشناسان روابط سیاسی و بین‌الملل را در داخل و خارج به خود مشغول داشته‌اند. از میان این سه اتفاق سال جدید شمسی، بدون شک اعلام خبر دستیابی ایران به دانش تولید سوخت هسته‌ای، مهمتر از بحران ملوان‌های متجاوز به آبهای ایران و تحریم مجدد ایران در شورای امنیت است که تحت تاثیر اهمیت بین‌المللی این خبر به حاشیه رانده شدند. اعلام این خبر که تعدادی از کشورهای جهان از جمله آمریکا، انگلیس، روسیه، حتی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و سایر کشورهای غربی به دیده‌ی شک به آن می‌نگرند همان نقطه‌ی بی‌بازگشتی است که غرب و اسرائیل از آن هراس داشتند زیرا همان طور که محمد البرادعی، مدیر کل این آژانس به آن اشاره کرده، هنگامی که کشوری به دانشی دست می‌یابد اقدام نظامی دیگر فایده‌ی ندارد زیرا دانش را نمی‌توان بمباران کرد. بدون شک با ورود ایران به مسیر خوداتکایی در تولید سوخت هسته‌ای، بسیاری از معادلات غرب دچار تغییر و

در این قطعنامه همه‌ی صادرات تسلیحاتی ایران تحریم شده و دارایی‌های ۲۸ مقام و نهاد دیگر که گفته می‌شود مرتبط با برنامه‌های هسته‌ای و موشکی بالستیک تهران هستند، مسدود اعلام شده است. سه عضو غیر دائم شورای امنیت شامل آفریقای جنوبی، اندونزی و قطر که خواستار تغییراتی در این قطعنامه شده بودند، پیش از تصویب قطعنامه ۱۷۳۷ اعلام کردند که ملاحظاتی

درباره آن دارند اما در نهایت به نفع آن رای دادند. در همین حال تعدادی از تحلیلگران پیشرفت‌های پیاپی هسته‌ای و تکنولوژیک ایران در یکسال اخیر را حاکی از "بی‌تاثیر بودن تهدیدات چند کشور غربی و قطعنامه‌های شورای امنیت" می‌دانند و بر حل و

ملاحظاتی

اعلام خبر ورود ایران به زمره کشورهای تولیدکننده سوخت هسته‌ای، بحران ملوان‌ها و تصویب قطعنامه ۱۷۳۷ شورای امنیت سازمان ملل متحد علیه فعالیت‌های صلح‌آمیز هسته‌ای از مهمترین حوادث آغازین سال ۸۶ هستند که هر یک به نوبه‌ی خود به شدت رسانه‌های خبری داخلی و بین‌المللی و همچنین نگاه کارشناسان روابط سیاسی و بین‌الملل را در داخل و خارج به خود مشغول داشته‌اند. از میان این سه اتفاق سال جدید شمسی، بدون شک اعلام خبر دستیابی ایران به دانش تولید سوخت هسته‌ای، مهمتر از بحران ملوان‌های متجاوز به آبهای ایران و تحریم مجدد ایران در شورای امنیت است که تحت تاثیر اهمیت بین‌المللی این خبر به حاشیه رانده شدند. اعلام این خبر که تعدادی از کشورهای جهان از جمله آمریکا، انگلیس، روسیه، حتی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و سایر کشورهای غربی به دیده‌ی شک به آن می‌نگرند همان نقطه‌ی بی‌بازگشتی است که غرب و اسرائیل از آن هراس داشتند زیرا همان طور که محمد البرادعی، مدیر کل این آژانس به آن اشاره کرده، هنگامی که کشوری به دانشی دست می‌یابد اقدام نظامی دیگر فایده‌ی ندارد زیرا دانش را نمی‌توان بمباران کرد. بدون شک با ورود ایران به مسیر خوداتکایی در تولید سوخت هسته‌ای، بسیاری از معادلات غرب دچار تغییر و

تولیدکننده سوخت هسته‌ای، بحران ملوان‌ها و تصویب قطعنامه ۱۷۳۷ شورای امنیت سازمان ملل متحد علیه فعالیت‌های صلح‌آمیز هسته‌ای از مهمترین حوادث آغازین سال ۸۶ هستند که هر یک به نوبه‌ی خود به شدت رسانه‌های خبری داخلی و بین‌المللی و همچنین نگاه کارشناسان روابط سیاسی و بین‌الملل را در داخل و خارج به خود مشغول داشته‌اند. از میان این سه اتفاق سال جدید شمسی، بدون شک اعلام خبر دستیابی ایران به دانش تولید سوخت هسته‌ای، مهمتر از بحران ملوان‌های متجاوز به آبهای ایران و تحریم مجدد ایران در شورای امنیت است که تحت تاثیر اهمیت بین‌المللی این خبر به حاشیه رانده شدند. اعلام این خبر که تعدادی از کشورهای جهان از جمله آمریکا، انگلیس، روسیه، حتی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و سایر کشورهای غربی به دیده‌ی شک به آن می‌نگرند همان نقطه‌ی بی‌بازگشتی است که غرب و اسرائیل از آن هراس داشتند زیرا همان طور که محمد البرادعی، مدیر کل این آژانس به آن اشاره کرده، هنگامی که کشوری به دانشی دست می‌یابد اقدام نظامی دیگر فایده‌ی ندارد زیرا دانش را نمی‌توان بمباران کرد. بدون شک با ورود ایران به مسیر خوداتکایی در تولید سوخت هسته‌ای، بسیاری از معادلات غرب دچار تغییر و

فصل پرونده هسته‌ای از طریق مذاکرات سازنده تاکید می‌کنند. به باور آنها تداوم گفت‌وگوها با ایران و نه تحریم این کشور، در حل موضوع پرونده هسته‌ای یک امر ضروری است.

البرادعی در این خصوص معتقد است: تجربه‌ی من بدون استثنا این بوده است که تحریم‌ها به تنهایی کارایی ندارند و در بیشتر موارد طرف مقابل را رادیکال می‌کند و به ملتی که قرار نیست آسیب ببینند، آسیب می‌رساند. بنابراین اظهارات البرادعی اگر محیطی را ایجاد کنیم که در آن ایران احساس انزوا نکند و هدف تحریم‌های بیشتری قرار گیرد، آنگاه برخی از سناریوهای بسیار به رخ می‌دهد، زیرا در آن زمان تانکرها را پشت فرمان قرار خواهید داد.

مسیر پیموده شده بدون بازگشت است
پیش از اعلام خبر دستیابی ایران به دانش تولید سوخت هسته‌ای، تهران توانسته بود با تکمیل ۲ خفیه ۱۶۴ تایی سانتریفیوژ به غنی‌سازی اورانیوم و تولید سوخت پودر ازاد و با پیشرفت‌های کنونی به دانش ایجاد چرخه کامل سوخت هسته‌ای رسیده است. ناظران سیاسی و بین‌المللی، ورود ایران به مرحله تولید صنعتی سوخت هسته‌ای را مرحله‌ای بدون بازگشت عنوان می‌کنند که هسته‌ای شدن جمهوری اسلامی ایران یا پیش از پیش در دنیا تثبیت می‌نماید. با این وجود و با توجه به سابقه‌ی عضویت ۳۵ ساله ایران در آژانس بین‌المللی انرژی اتمی که هم برای تهران الزاماتی می‌آورد و از سویی باید منافع برای آن به همراه داشته باشد، آژانس نه تنها براساس اصول مصوب خود کمک چندانی به ایران نکرده بلکه فرقی بین پیشرفت‌های ایران به صورت تدریجی از ارایه کمک‌های فنی به ایران در چند ماه اخیر خودداری کرده است. با این وجود ایران با آن که از حقوق مصرح آن پس‌تی بهره‌مند نشده، اما به تکالیف خود کاملاً عمل کرده و هزاران سند اقدامات اتمی خود را در اختیار آژانس قرار داده و همه‌ی اقدامات نیز تحت نظارت آژانس بوده و به طرز گسترده نظارت بر اقداماتش اعمال شده و براساس گزارش آژانس هیچ انحرافی دیده نشده است. لذا متأسفانه با این همه شفافیت و همکاری، همکاری صلح‌آمیز ایران مورد مخالفت قدرت‌هایی است که به صورت کامل از انرژی هسته‌ای سود می‌برند و آشکارا تخلف می‌کنند. بسیار روشن و بدیهی است که چند قدرت مخالف ایران به دلیل حفظ استقاده انحصاری از انرژی هسته‌ای و جلوگیری از ترغیب سایر کشورها در منطقه‌ی خاورمیانه به گام برداشتن در این مسیر که اسرائیل به شدت از نتایج حاصل از

تهران یک ۵۹۸ هسته‌ای را می‌پذیرد
تهران همواره اعلام کرده که از هر رویکرد قانونمند و عادلانه در جهت گفت‌وگو و رفع مسایل استقبال خواهد کرد ولی در عین حال تاکید کرده که مذاکرات آینده نباید ریشه در ادبیات گذشته (تعلیق قبل از مذاکره) داشته باشد. مقامات ایرانی، در اظهارات خود بارها با تاکید بر این که مذاکرات باید از مبانی درست و ادبیات خاص برخوردار باشد، اعلام کرده‌اند که پیش شرط‌ها به معنای این است که می‌خواهند نتیجه مذاکرات را از قبل بدانند.

تهران تاکنون از پذیرش فشارها برای تعلیق غنی‌سازی اورانیوم خودداری کرده و همچنین تهدید کرده که اگر فشار غربی‌ها علیه ایران ادامه یابد، تهران در همکاری‌های خود با آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای تجدیدنظر می‌کند. این در حالی است که علی‌اکبر ولایتی، مشاور مقام رهبری در امور بین‌الملل و وزیر خارجه ایران در دوران دفاع مقدس می‌گوید: قطعنامه ۵۹۸ را به دلیل آنکه قطعنامه متعادلی بود، پذیرفتیم. حال اگر در مساله هسته‌ای نیز قطعنامه‌ای تصویب شود که متعادل باشد و در حد متعادل و توازن قطعنامه ۵۹۸ باشد، آن را با نظر مثبت بررسی می‌کنیم.

مشاور مقام معظم رهبری در امور بین‌الملل با اشاره به این که کشورهای ۵+۱ در مورد تحریم‌های جدیدی علیه ایران در قالب قطعنامه دیگری به توافق خواهند رسید اما تحریم‌های آنها بیشتر دارای آثار روانی و سیاسی است، گفت: احتمال صدور قطعنامه‌ای دیگر علیه ایران وجود دارد و این قطعنامه احتمالاً شامل تحریم‌های جدیدی علیه ایران خواهد بود. ولایتی با اشاره به این که تحمل فشارهای بین‌المللی، هزینه‌ی گام‌های بزرگ است تصریح کرد: هر کشوری که بخواهد گام بلندی بردارد، بخصوص اگر این گام، مورد توافق برخی قدرت‌های صاحب نفوذ نباشد، هزینه‌ای دارد که باید پرداخت کند. این هزینه‌ها برای جمهوری اسلامی ایران از قبل، قابل پیش‌بینی بود، ولی سیاست نظام این است که این هزینه‌ها را به حداقل برساند. هر چه در جهت اهداف صلح‌آمیز فعالیت‌های هسته‌ای خود بیشتر روشنگری کنیم، هزینه‌ها کمتر خواهد شد. ولایتی در مورد اصرار ایران بر حفظ چرخه‌ی سوخت هسته‌ای تصریح کرد: نمی‌توان به حرف کشورهای دارنده فن‌آوری هسته‌ای اطمینان کرد، زیرا ممکن است دست مصرف‌کنندگان را در پوست گردو بگذارند و ارسال سوخت هسته‌ای را متوقف کنند و همه‌ی سرمایه‌گذاری‌ها در زمینه‌ی انرژی اتمی بی‌نتیجه بماند.

تهران تاکنون از پذیرش فشارها برای تعلیق غنی‌سازی اورانیوم خودداری کرده و همچنین تهدید کرده که اگر فشار غربی‌ها علیه ایران ادامه یابد، در همکاری‌های خود با آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای تجدیدنظر می‌کند

این اقدام در هراس است نمی‌خواهند ایرانی‌ها از این امتیاز ارزشمند بهره‌مند شوند و با نفوذ و کنترل خود بر روی سازمان‌های بین‌المللی، سعی می‌کنند به هر طریقی که می‌توانند در مسیر پیشرفت ایران سنگ‌اندازی کنند، اما حضور مردم در این مسیر که آینده‌ی آنها با این مساله گره خورده، نشان می‌دهد که ایران با صلابت به سوی رسیدن به اهداف خود حرکت خواهد کرد. نکته‌ای که غرب در این خصوص باید به آن توجه بیشتری کند، این است که ایران بخش اساسی صلح و ثبات خاورمیانه است و موقعیت سیاسی آن تضمین‌کننده صلح و ثبات در این منطقه حساس می‌باشد.